

(1986 நவம்பர் 18)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ 1986-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நகராண்மைச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 64/1986) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும் ”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 7 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நகராண்மைச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 64/1986) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஓ) இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1986.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு** (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 65/1986) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

** 14-11-1986 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1986 நவம்பர் 18]

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லலாமென்று ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தளவிலே கட்டணங்கள் வசூலிப்பதற்கான முழு அதிகாரம் இந்த மாமன்றத்திற்கு இருக்கிறது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே வசூல் செய்யப்படும் கட்டணங்களை இரண்டாக வகைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் சார்ஜஸ் என்ற அளவிலே கான்ட்ரி பியூஷன் அல்லது பீஸ் என்றும், விதிக்கப்படுகிற வரிகள் 'டாக்ஸ்' என்றும் இரண்டு வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையிலே இந்தச் சட்டத்திலே ஒன்று மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. In respect of the Services rendered by the Government என்று சொல்லி, 7 சதவீதம் ஆக இருப்பதை 10 சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது, இது வரியல்ல, கட்டணம் தான் என்று சட்ட வல்லுநர்கள் சொல்லுவதுபோல சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு கட்டணத்தை உயர்த்தும்போது, அந்தக் கட்டணத்தை செலுத்தும் நபர்கள் அதற்கான சர்வீசை எந்த அளவுக்குப் பெறுகிறார்கள் என்பதையும், அவர்களுக்குத் தேவையான அலுவல்கள் செய்யப்படுகின்றனவா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படிக் கட்டணம் வசூலிக்கும்போது கூடுதலாக வசூலிக்கப்படுகிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும்.

இப்போது 7 சதவீதம் கான்ட்ரிபியூஷன், 1-1/2 சதவீதம் ஆடிடீர்பீஸ் என்று இருக்கிறது. இதுவே கூடுதல் என்று சொல்லி சென்னை உயர் நீதி மன்றத்திலே பல 'ரிட்' பெட்டிஷன்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டு நிலுவையில் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே வசூலிக்கப்படும் பணம் கூடுதலா குறைவா என்பது குறித்து வழக்கு நீதிமன்றத்திலே இருக்கும்போது, அடிமேல் அடி விழுவதுபோல, 7 சதவீதம் என்பதை 10 சதவீதமாகவும், 1-1/2 சதவீதம் என்பதை 4 சதவீதமாகவும் உயர்த்தியுள்ளதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். சட்டத்திலே மிகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'For the services rendered' என்று சொல்லும்போது, இன்றைக்கு இந்தத் துறையில் என்ன சர்வீஸ் செய்யப்படுகிறது, என்ன ஆடிட் செய்யப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

1,000 ரூபாய்க்கு மேலே வருமானம் உள்ள கோவில்களுக்கு 'ஆடிட்' என்று சொல்லப்படுகிறது. மிகச் சிறிய கோவில்களை எல்லாம் துறை எடுத்துக்கொள்வதால், அந்தக் கோவில்களின் சர்வீஸ் சார்ஜ் உயர்ந்துகொண்டு போகிறது. குறைந்தபட்சம் மாதம் 500 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்கள், அதாவது வருடத்திற்கு 6,000 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களுக்கெல்லாம், இன்றைக்கு எப்படி 'அப்பர் லிமிட்' என்று வைத்து, அதற்கும்

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1986 நவம்பர் 18]

இன்கம் டாக்சிலே, 'மினிமம் பேசிக் லெவல்' என்று வைத்து அந்த வருமானத்திற்கு வழிவகுத்து வைத்திருக்கிறார்களோ, அது போல இந்தச் சிறிய கோயில்களை எல்லாம் இந்தக் கோயில்களுடைய நிர்வாகம் என்பதன் பிடியிலேயிருந்து தளர்த்தி விடுவோமானால், நம்முடைய அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் எக்ஸ் பென்சஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த நடைமுறை செலவுகளை நாம் குறைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. வீணான செலவுகள் இன்றைக்கு எத்தனையோ துறைகளிலே இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் குறைத்து இன்றைக்கு கோயில்களினுடைய வருமானங்களைப் பெருக்க வசதிகள் நிறைய இருக்கின்றன.

இன்றைக்கு கோயில்களின் நிலங்கள் குத்தகை பணங்கள் ஏகப்பட்டவை நிலுவையில் இருக்கின்றன. ஏகப்பட்ட இடங்கள் குறைந்த வாடகைக்கு விடப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த வாடகைப் பணங்களை வசூலிப்பதன் மூலமாக, அதிலேயிருந்து வருகின்ற பணத்தை, வருவாயை 7½ பர்சென்டையும் நாம் ஒழுங்காக வசூலித்தால் நம்முடைய நிர்வாகச் செலவுக்குப் போதுமானதாக இருக்கும். ஆகவே இந்தக் கட்டண உயர்வு தேவையற்றது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த கட்டணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகின்றபோது, இது வரையில் எவ்வளவு ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டது? எவ்வளவு ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது? இந்த விவரங்கள் உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. இந்தக் கூடுதல் காரணமாக, 7½ பர்சென்டிலிருந்து 10 பர்சென்ட் உயர்வால் எவ்வளவு வருமானம் அதிகமாக வருகின்றது? அதிலே எவ்வளவு ரூபாய் அளவுக்கு மிச்சப்படுத்தப்போகிறோம் என்ற தகவல் தரப்படவில்லை.

அதுபோலவே, ஆடிட் பீஸ் 1½ பர்சென்டிலிருந்து 4 பர்சென்ட்க்கு, அதாவது கிட்டத்தட்ட 2½ பர்சென்ட் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு வருமானம் இப்போது வந்துகொண்டிருக்கின்றது. எவ்வளவு வருமானம் இனி வர இருக்கிறது என்ற தகவல்களைத் தரவில்லை. இதை எதற்காகத் தர வேண்டும் என்று சொன்னால், அவையிலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும்போது அதற்கான முழுத் தகவல்களையும் சட்டமன்றத்திற்குத் தரவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அது ஒரு டாக்ஸ் ஆக இல்லாத காரணத்தினாலே, இதன் மூலமாக இந்த அரசு லாபம் சம்பாதிக்கக் கூடாது என்ற கருத்து இந்திய அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்ற காரணத்தினாலே அந்த விவரங்களைத் தரவேண்டும். இந்தக் கூடுதல் கட்டணமே தேவையற்றது. அனாவசியமானது என்று சொல்லிக்கொண்டு அதே நேரத்திலே சிறிய கோயில்கள் இந்த வருமான அடிப்படையிலே இருந்தே விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

1986 நவம்பர் 18]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சர்வீஸ் சார்ஜஸ் பெயரிலே ஏற்கனவே உள்ள $7\frac{1}{2}$ பர்சென்ட்டை 10 சதவிகிதமாக உயர்த்துவதற்கும் அதுபோலவே 1,000 ரூபாய்க்கு மேலே வருவாய் உள்ள கோயில்களுக்கு ஏற்கெனவே உள்ள $1\frac{1}{2}$ பர்சென்ட்டை 4 பர்சென்ட்டாக உயர்த்துவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றார்கள். இது காரண காரிய விளக்கங்களிலே “பல மட்டங்களிலே அரசு பணியாளர்களின் சம்பள விகிதங்களில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதை முன்னிட்டும், அதன் விளைவாக பணி செலவுகள் உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றன, அதன் காரணமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது” என்று இருக்கின்றது. இன்று கோயில்களிலே வேலை செய்யக்கூடிய ‘கன்ட்டின்னென்ட் எம்ப்ளாயீஸ்’ என்ற ஒரு ‘செட்’, ஊழியர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நடவடிக்கை காரணமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையிலே இன்று மிகக் கம்மியான ஊதியம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள். வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குக்கூட கஷ்டமான நிலையில் இருக்கின்றார்கள். சில கோயில்களிலே 30 ரூபாய் ஊதியம்தான் பணியாளர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. குமரி மாவட்டத்திலே பல கோயில்களிலே உள்ள நிலைமைகளைப் பற்றி எனக்கு நேரடியாகவே தெரியும். அப்படி 30 ரூபாய் ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியவில்லை. அதிகமான ஊதியம் தர வேண்டும் என்று நிர்வாகத்திற்குக் கோரிக்கைகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த இலாக்கா அதைப் பரிசீலித்து ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்காத நிலையிலே விஷயங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நிலை இப்படி இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஏற்கெனவே 40 சதவிகிதம், அதாவது ‘நெட்’ இன்கம்-ல் இருந்து 40 சதவிகிதத்தைத் தான் இந்த பணியாளர்களுக்குப் பங்கு போட்டுக் கொடுக்க முடிகிறது. இந்த நேரத்திலே $7\frac{1}{2}$ பர்சென்ட் என்பதை 10 சதவிகிதமாக உயர்த்திய பிறகு, மீதி வருகின்ற பணத்திலே 40 சதவிகிதத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொடுப்பது என்ற நிலை வந்தால், அதனால் நிச்சயமாக இந்தப் பணியாளர்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரும்போது, இந்த அரசு ஊழியர்களாக மாற்றப்படுபவர்களுக்கு ஒருவிதமான நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். நல்ல நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். அரசு ஊழியர்களுக்கு அரசினுடைய கஜானாவிலேயிருந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கோயில் வருவாயிலிருந்து வருகிற வருமானத்தைத்தான் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். இதன் மூலம் மேலும் பாதகம் வருகிற நிலைமை ஏற்படலாம்.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1986 நவம்பர் 18]

[பிற்பகல் 1-20]

ஏற்கெனவே திருவிதாங்கூர்-கொச்சி மகாராஜாவால் கொடுக்கப்பட்ட ரூ. 51 இலட்சம் பணத்தின் மூலமாக இவர்களுக்கு நாம் ஊதியம் கொடுத்து வருகிறோம். அதே நேரத்தில் இப்போதும் மத்திய அரசிடமிருந்து இன்னும் அதிகமான தொகையைப் பெற்று இந்த ஊழியர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கலாம். இவர்களைப் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கிவிட்டு இன்னொரு அரசு ஊழியர்களை வளர்க்கின்ற நிலை வரலாம். இந்நிலையை மாற்றுகின்ற வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும். நான் எதை வலுயறுத்துகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு எப்படி மற்றத் துறைகளில் பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்க அல்லது வசதிகளை அளிக்க அரசின் கஜானாவிலிருந்து பணம் ஒதுக்கி வழிவகை காணப்படுகிறதோ அதுபோல் இதற்கும் வழிவகை காண வேண்டும்.

சர்வீஸ் சார்ஜஸ் என்கிற வகையில் ஏற்கெனவே விதித்துள்ள 7 சதவிகிதத்தை 10 சதவிகிதமாகவும், 1½ சதவிகிதத்தை 4 சதவிகிதமாகவும் உயர்த்தியிருப்பதற்குப் பதிலாக அந்த ஊழியர்களுக்கு, கண்டின்ஜன்சி ஸ்டாபுக்கு நல்லமுறையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே இச்சட்டமுன்வடிவை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு அரசினுடைய கஜானாவிலிருந்து அவர்களுக்கு எடுத்துச் செலவு செய்ய வழிவகை காண வேண்டுமென்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் மின்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று ஆதரவாக ஒருசில கருத்துக்களை நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையிலே உருவாக்கப்பட்டுள்ள கூடுதல் பதவிகள், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற பணச் செலவுகள், ஆகியவற்றை ஈடுகட்டுவதற்காக அல்லது கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்கு இந்த நிறுவனங்களிலிருந்து அல்லது கோயில்களிலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை உயர்த்த வகை செய்கிற இச்சட்ட முன்வடிவை நான் முதலில் வரவேற்கிறேன்.

பிரிவு 92 (1)-ல் கண்டுள்ளபடி 7 சதவிகிதம் இன்றைக்கு 10 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருந்து வருவதை நாம் கணக்கில்கொண்டு பார்க்கும்போது 2 இலட்சம் ரூபாய் வருமானத்திற்கு அதிகமாக உள்ள கோயில்களுக்கு மட்டும்தான் இந்த 3 சதவிகித உயர்வுக்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பதால்தான் இதனை வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் மற்ற கோயில்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே நிர்ணயிக்கப்

1986 நவம்பர் 18] [திரு. செ. செம்மலை]

பட்டுள்ள தொகையான ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களுக்கு 2 சதவிகிதம், 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களுக்கு 3 சதவிகிதம், 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களுக்கு 4 சதவிகிதம், 60 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களுக்கு 5 சதவிகிதம், 2 இலட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களுக்கு 6 சதவிகிதம் என்றெல்லாம் இந்தத் தொகை உயர்த்தப்படவில்லை என்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது எப்படி எங்களுடைய இதயத் தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் விவசாயிகளில் கிறு விசாயிகள், நலிந்தவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றனவோ அதுபோல் இங்கேயும் நலிந்த கோவில் களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களின் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் மேலான கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறேன். தணிக்கைக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிரிவு 92 (2)-லே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1½ சதவிகிதம் என்பதை 4 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரிடமிருந்து இதுகுறித்து ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இது அனைத்துக் கோயில்களுக்கும் பொருந்துமா அல்லது 7 சதவிகிதத்திலிருந்து 10 சதவிகிதமாக உயர்த்துகிறோமே, அதாவது 2 இலட்சம் ரூபாய் வருமானத்திற்கும் மேற்பட்ட கோயில்கள் இருக்கின்றனவே அவற்றிற்கு மட்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். பொதுவாக எல்லா கோயில்களுக்கும் இது பொருந்தும் என்று சொன்னால் உள்ளபடியே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேங்கடரமணன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல இது கூற்று அதிகமான தொகைதான். என்னைப் பொறுத்தவரையில் 2 இலட்சம் ரூபாய் வருமானத்திற்கும் அதிகமாக வருகிற கோயில்களுக்கு இந்த 4 சதவிகிதம் என்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஏற்கெனவே கான்ட்ரிபியூசன் தொகைக்கு 2 சதவிகிதம், 3 சதவிகிதம், 4 சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போல் இந்தத் தணிக்கைக் கட்டணத்தையும் வருமானத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானம் வரை 2 சதவீதம் இருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானம் வரை 3 சதவீதம் இருக்கலாம். இரண்டு இலட்சத்திற்கு மேல் உள்ள கோயில்கள் அனைத்துக்கும் 4 சதவீதம் இருக்கலாம் என்று

[திரு. செ. செம்மலை] [1986 நவம்பர் 18]

பிரித்து, அதை வகுத்துத் தெளிவாக அதிலே குறிப்பிடுவார்களே யானால் அது உள்ள படியே நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்கிற ஒரு கருத்தை என்னுடைய ஆலோசனையாக நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விருப்புகிறேன்.

இன்னொரு கருத்து. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேங்கட ரமணன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, இப்படி வருகின்ற தொகையில் கொஞ்சம் கூட்டி, நாம் ஈடு கட்டுவது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், உள்ளபடியே கோயில் வருமானத்தைப் பெருக்கு வதற்கு நாம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முழு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோயில் களினுடைய சொத்துக்களுக்கு, அது நிலமாக இருந்தாலும் சரி, கட்டிடமாக இருந்தாலும் சரி, குத்தகை பாக்கிகள் வசூலிக்கப் பட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நிர்ணயிக்கப்பட்ட குத்தகை குறைவாக இருக்கிறது. அதைப் போல கட்டிடங்களிலேயிருந்து வர வேண்டிய வாடகை பாக்கி இருக்கிறது. இவை முறையாக அந்தக் கோயில்களுக்குச் சேரவதற்கு அல்லது வசூலிப்பதற்கு உண்டான வழி முறைகளை அமைச்சரவர்கள் ஆராய வேண்டும். இன்னும் சில கோயில்களில் சொத்துக்கள் பராதீனம் செய்யப் படுகின்றன. சில பேர்களுக்கு விற்பனை விட்டார்கள். இவற்றை யெல்லாம் மீட்டு இந்தக் கோயில்களுக்கு உட்படுத்தி அல்லது இந்தக் கோயில்களினுடைய நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முயற்சிகளை மேற் கொள்ள வேண்டும்.

அதைப் போல நம்முடைய மத்திய அரசாங்கம், திரு. இராஜ சாமி ஐயர் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்து, பரம்பரை அறங்காவலர்களுடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற சொத்துக்களை, கோயில் நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு அக் குழு பரிந்துரைத்தது. அந்தப் பரிந்துரையினை எதிர்த்து அந்தப் பரம்பரை அறங்காவலர்கள் நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று தடை ஆணை பெற்றிருந்தாலும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், அந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரையை வைத்து ஒரு சட்டத்தை இயற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, கிட்டத்தட்ட மூன்றாண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. இன்னும் அதற்கான அனுமதி வரவில்லை. அனுமதி வருவதற்குத் தாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டச் சட்ட முன் வடிவுகளினுடைய அனுமதியை மத்திய அரசிலிருந்து பெற்று, அந்த நிலங்களையெல்லாம், கோயில் நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டு வந்து கோயில்களினுடைய வருமானத்தை, கோயில்களுக்குச் சேர வேண்டிய அல்லது வர வேண்டிய வரு

1986 நவம்பர் 18] [திரு. செ. செம்மலை]

மானத்தை உயர்த்துவதற்கு அமைச்சரவர்கள் இந்த முயற்சியோடு அந்த முயற்சியிலேயும் ஈடுபட வேண்டுமென்று சொல்லி, உள்ளபடியே உயர்த்தியிருக்கின்ற தொகையைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமான தொகை அல்ல. அந்தத் தொகை கூட அந்த நிறுவனங்களில் பணிபுரிகின்ற அலுவலர்களுக்கு, அரசாங்கத்தினுடைய சம்பளத்திற்கு ஈடு கட்டுவதற்காகத்தான். எனவே இதை வரவேற்று ஒரேயொரு வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், நீண்டகாலக் கோரிக்கையாக டி.சி. ஆபீஸ் அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது இருக்கிறது. இப்பொழுது ஏ.சி. ஆபீஸ்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வியாகப் போடுங்கள் ; பில்லிலே இப்படியெல்லாம் பேசுவது சரியாக இருக்காது.

திரு. செ. செம்மலை : எனவே, டி. சி. அலுவலகம் அங்கே ஏற்படுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும், இந்தத் துறை உயர் அதிகாரிகளும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்த வரையில் நான் வரவேற்று அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் உள்ள சட்டச் சிக்கல்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லி விட்டார்கள். வக்கீல்களாக, வழக்கறிஞர்களாக இருக்கின்றவர்கள். இதிலே சாதாரணமானவர்களாக, சாமான்யமானவர்களாக இருக்கக் கூடிய குருக்கள், பணியாளர்கள் போன்றவர்களுடைய வருமானத்திற்கு, வாழ்வுக்கு வழி என்ன என்பதைப் பற்றி அரசு இதுவரை ஆராயாமல் இருப்பது வருத்தமாக இருக்கிறது.

ஒரு காலத்திலே மாமன்னர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களுடைய அதிகமான வருமானங்களையெல்லாம் கோயில்களுக்கு எழுதி வைத்து, அவற்றினுடைய வளர்ச்சிக்கான பணிகளெல்லாம் நடந்தேறின. ஒரு வேளை அந்தக் காலத்து மாமன்னர்கள் அப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொன்னால், இந்தக் காலத்து மன்னர்கள் அங்கிருந்து இப்படி எடுப்பது நியாயமா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீங்கள் சட்டத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறீர்கள் அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாக ஆகிவிட்டது, இவர்களுக்குச் செலவுத் தொகை அதிகமாக ஆகிவிட்டது என்ற காரணத்தினாலே அங்

[திரு. மா. மணிமாறன்] [1986 நவம்பர் 18]

கிருந்து எடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். நாங்கள் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், அங்கே பணியாற்றுகின்ற அரசாங்க அதிகாரிகளெல்லாம் முறையாக வேலை செய்கிறார்களா என்று கண்காணிக்க வேண்டிய நீங்கள், நீங்கள் கொடுக்கின்ற சம்பளத்திற்கு ஈடாக அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், சூப்பிரண்டெண்டைப் போட்டாலும், எக்கிடியூட்டிவ் ஆபீசரைப் போட்டாலும் சரி, கோயில்களின் வருமானத்தை எடுத்துக் கொள்கின்ற நிலைமைகள்தான் இருக்கின்றனவே தவிர, கோயில்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கி, அந்தக் கோயில்களின் வளர்ச்சிக்காகச் செய்யக் கூடிய பணிகள் மிக மிகக் குறைவாக ஆகியிருக்கின்றன. சாதாரணமாக வவுச்சர் வைக்க வேண்டியது தான். கார்த்திகை மாதத்திலே தீபம் போட வேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட, கோயிலிலே பனை மரம் இருந்தாலும், பனை மட்டை விலைக்கு வாங்கியதாகத்தான் கணக்கு இருக்கிறதே தவிர, கோயிலிலே இருக்கின்ற பனை மரத்திலே இருக்கின்ற மட்டையைப் பயன்படுத்தியதாகக் கணக்குகளைப் பார்க்க முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அதைக் கூட அப்படிச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், எங்கே எடுத்தாலும் சரி, உண்டியலாக இருந்தாலும், வசூலாக இருந்தாலும் சரி, எதற்கெடுத்தாலும் கூட இன்றைக்கு அடிக்கக் கூடிய இந்தக் கொள்ளைகளில் பங்கு கொள்கின்றவர்களுக்கு எல்லாம் நீங்கள் கோயிலிலே இருந்து எடுத்துக் கொள்வது நியாயமா என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்.

அங்கே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளைப் பற்றி எண்ணுகிறீர்கள். அங்கே இருக்கக் கூடிய சாமான்ய குருக்களுக்கு என்ன வழி இருக்கிறது? இன்றைய வரை இறந்து போன குருக்களுக்கு அரசாங்கத்திலேயிருந்து வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்ற பணத்தைக் கூட பட்டுவாடா செய்ய அதிகாரிகள் மறுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஒரு கோயிலுக்கு வரக் கூடிய குருக்கள் இறந்து போய் அந்தக் கோயிலுக்கு வரக் கூடிய பணம் 1,000 ரூபாய் இனாம் என்று கணக்குப் பார்த்துக் கொடுத்தார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் அவையின் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப் படுகிறது.

திரு. மா. மணிமாறன் : அதைக் கொடுப்பதற்குக் கூட அதிகாரிகள் முன்வராத நிலையில் இன்றைக்கு நீங்கள் கோயில் வருமானத்தையும் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்பது சங்கடத்தை ஏற்படுத்துகிறது. உள்ளாட்சித் துறையாக இருந்தாலும், அரசுத் துறையாக இருந்தாலும் அந்தந்தத்

1986 நவம்பர் 18] [திரு. மா. மணிமாறன்]

துறையைக் கண்காணிக்க அல்லது துறையின் பணிகளைக் கண்காணிக்க அதிகாரிகளை நியமிக்கிறபோது அதற்காகக் கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிறது. அதைப் போலவே கோவில் நிர்வாகத்திலும் செலவு கூடுகிறதே தவிர குறையவில்லை. ஆகவே, பல்வேறு சிறிய சிறிய கோயில்களுக்குத் தனி அதிகாரிகளைப் போடுவதுபற்றி நீங்கள் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சிறிய கோயில்களின் கணக்குகளை நிர்வகிக்க அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டியதில்லை. குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கின்ற சிப்பந்திகளை நியமித்தால் போதும். அவர்கள் கணக்குகளை எழுதி வைத்துக் கொள்வார்கள். அதை வேண்டுமென்றால் ஆடிச் செய்து கொள்ளலாம். அதை விட்டுவிட்டு நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பது என்பது ஒரு மாற்று சுரண்டலாகத்தான் இருக்கும் என்பதால் இது கண்டிக்கத்தக்கது, வருந்தத்தக்கது. இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அதிகாரிகளின் ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்காக கோயில் வருமானத்தை எடுக்கச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அங்கே இருக்கிற குருக்களுக்கும் பணியாளர்களுக்கும் வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. எக்சிகியூட்டிவ் ஆபீசர் நினைத்தவுடன் குருக்களை நீக்கி விடுவார், பணியாளை நீக்கி விடுவார். அவர்களைப் பணியிலிருந்து சர்வசாதாரணமாக நீக்கி விடுகிறார்கள். பின்னால் அவர்களுக்கு வேண்டிய கப்பங்களைக் கட்டினால்தான் மீண்டும் பணியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும்.

கோயில் குருக்களோ அல்லது பணியாளர்களோ இறந்து விட்டால் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உதவித் தொகை ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பல இடங்களில் இன்று வரையில் அந்த உதவித் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. அவற்றை எல்லாம் கவனித்து உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கோவிலில் அதற்கான வருமானம் இல்லை என்றால் அரசாங்கம் அதை ஈடு செய்து, அரசுப் பணியாளர் குடும்பங்களுக்கு எவ்வாறு கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைப் போன்று கோவில் குருக்கள், பணியாளர் குடும்பங்களுக்கும் உதவித் தொகை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, நிர்வாகச் செலவுக்காக கோவில் பணத்தை எடுப்பது தவறு என்று கண்டித்து, அமருகிறேன்.

*திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு, மற்றும் மின்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 1986ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவின்மீது ஒருசில கருத்துக்களை இந்து முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1986 நவம்பர் 18]

இந்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுக நிலையிலேயே இந்து முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பில் நான் எதிர்த்தேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, இப்போது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை அருள்கூர்ந்து வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால், இந்து முன்னணியாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்த இந்து அமைப்பாக இருந்தாலும், அவை எல்லாமும், அதுபோல ஆன்றோர்கள், சான்றோர்கள், சமயத் துறவிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லோரும் அரசாங்க—அறநிலையத் துறையின் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் இந்துமத நிறுவனங்களைத் தனித்து இயங்கக்கூடிய ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பினிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வந்தோம். அதை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நம்முடைய அரசும் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று ஒரு சில இயக்கங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால் எங்களுடைய இயக்கத்தின் தலைவர் திரு. தானுலிங்க நாடார் அவர்களும், அமைப்பாளர் ஸ்ரீமான் இராமகோபாலன் அவர்களும் இந்து முன்னணியின் மாநில செயற்குழு கூட்டத்தில் இதுபற்றி கருத்துக்களைத் தெரிவித்தபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் முன்னாள் அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கொள்கை அளவில் இந்து சமய நிறுவனங்களைத் தன்னாட்சி அமைப்பிடம் ஒப்படைப்பதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படி எப்படி அந்தத் தன்னாட்சி அமைப்பின் சட்டம் இருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் தெரிவித்திருக்கிறார் என்று கூறி பின்னர் இதை ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்து, இதற்கான சட்டத்தை ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய முத்த வழக்கறிஞர் சென்னை திரு. சம்பந்தகுமார் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழுவும் இந்து முன்னணியினால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இன்றைக்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பார்க்கும்போது நாங்கள் எல்லாம் குழம்பிப் போயிருக்கிறோம். காரணம் கொள்கை அளவில் அரசாங்கம் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறி, தனிப்பட்ட ஒரு அமைப்பிடம் நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்படும் என்று தெரிவித்த கருத்திற்கு மாறாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருக்கிறது. ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்து, நிர்வாகத்தை தன்னாட்சி அமைப்பிடம் தந்துவிடுகிறோம் என்று தெரிவித்த பின்னால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருப்பது எங்களுக்குச் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இந்து சமய நிறுவனங்களைத் தன்னாட்சி அமைப்பிடம் ஒப்படைத்து விடுவோம் என்று அரசு கொள்கை முடிவை மேற்கொண்டுள்ளது என்று ஒரு சாரார் சொல்வது ஒருகால் யாரையோ ஏமாற்றச் சொல்லப்படும் பொய்யாக இருக்குமோ என்று இந்தச் சட்ட முன் வடிவைப் பார்த்த

1986 நவம்பர் 18] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

பிறகு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்றும், இந்து சமய நிறுவனங்களைத் தன்னாட்சி அமைப்பிடம் ஒப்படைத்து விடுவதாகக் கொள்கை முடிவினை அரசு மேற்கொண்டுள்ளதா என்பதையும், இதை அரசு யாரிடமோ கூறியது என்று சிலர் கூறி நடப்பது உண்மையா என்பதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அறநிலையத் துறையில் 'ஆலய ஊழியர்களும்' 'அரசு ஊழியர்களும்' ஆலயப் பணியிலே இருக்கிறார்கள். அரசு ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற ஊதியத்தை உயர்த்தியதின் காரணமாக ஏற்பட்ட அதிகச் செலவையும் புதிய ஆய்வாளர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டதால் ஏற்பட்டுள்ள அதிகச் செலவையும் சரிக்கட்ட இதுவரையில் ஆண்டுதோறும் சமய நிறுவனங்கள் (Religious Institutions) கட்டிவந்த பங்குத்தொகையின் உச்சவரம்பு 7 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நான் அறநிலையத் துறையில் பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்களுக்கும், அரசுப் பணியாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிற அந்த ஊதியத்தை மாற்றியமைக்கக்கூடாது என்ற கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரன் அல்ல. அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய வாதம் அல்ல. நீங்கள் அள்ளிக் கொடுங்கள், அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுக்கிறபோது அரசாங்க ஊழியர்கள் அல்லாதவர்களாக இருக்கும் ஆலயப் பணியாளர்களாக இருக்கிற அவர்களை நீங்கள் கிள்ளிவிடாதீர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய வாதமாக இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால் ஆலயப் பணியாளர்களுடைய வருமானத்தில் உச்சவரம்பு வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

Hindu Religious Institutions— களுடைய அதாவது இந்து சமய நிறுவனங்களினுடைய வருமானத்தில் 40 சதவீதத்திற்கு மேற்படாத தொகையை அவர்கள் ஊதியமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று வரையறை செய்து இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னதாக அது 30 சதவீதத்திலிருந்து 40 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த 40 சதவீதம் பெறுகிற உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 92-வது பிரிவின் உட்பிரிவுகள் 1 மற்றும் 2 மூலமாக இதுவரையில் 7 சதவீதமாக இருந்த பங்களிப்புத் தொகையின் உச்ச வரம்பு 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்படுகிறது. ஒன்றரை சதவீதமாக இருந்த தணிக்கைக் கட்டண உச்சவரம்பு 4 சதவீதமாக உயர்த்தப்படுகின்றது. இவற்றைப் பார்க்கிறபோது இந்த ஆலயப் பணியாளர்களின் மாத ஊதியம் குறைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 92-வது பிரிவு உட்பிரிவு ஒன்று திருத்தப்பட்ட பிறகு இந்தப் பிரிவு

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1986 நவம்பர் 18]

எப்படி இருக்கும் என்றால் Every religious institution shall, from the income derived by it pay to the commissioner annually such contribution not exceeding 10 per centum என்று இருக்கும் இந்து சமய நிறுவனங்களின் வருமானத்தில் 10 சதவீதத்திற்கு அதிகப் படாத தொகை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று வருகிறது. இன்கம் (Income) என்றால் என்ன என்பதற்கு ஒரு விளக்கம் கூட அதனுடைய ரூலிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. the Assessment Levy and recovery of contribution cost rules 1960. அதிலே, இரண்டாவது விதியினுடைய உள்விதி இரண்டில் மிகத் தெளிவாக (What is Income) என்பதற்கு விளக்கம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். Income under these rules, means gross Income minus the accounts specified below.... என்று சொல்லி 'ஏ' முதல் 'ஜி' வரையுள்ள 7 இனங்களைக் குறிப் பிட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி இரண்டாவது உட்பிரிவில் 'ஏ' முதல் 'ஜி' வரையில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிற அந்த இனங்கள் ஆலயப்பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற 40 சத வீதத்தை உள்ளடக்கியதாக இல்லை. ஆகவே இன்கம் (Income) என்று சொல்லுகிற போது இந்த 'ஏ' முதல் 'ஜி' வரையில் உள்ள 7 இனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொகையைக் கழித்துவிட்டு, அதற் குப் பிறகு 92-வது பிரிவின் உட்பிரிவு ஒன்றில் வருகிறதைக் கழித்துவிட்டு, அதற்குப்பிறகு 92-வது பிரிவின் உட்பிரிவு இரண் டில் வருகிற தொகையையும் கழித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு வருகிற தொகையில்தான் 40 சதவீதம் ஆலயப் பணியாளர் களுக்கு ஊதியமாகக் கொடுக்கப்படும்.

உதாரணமாக ஒரு ஆலயத்தினுடைய வருமானம் 120 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அங்கே இருக்கின்ற ஆலயப் பணியாளருக்கு அதாவது ஒரு 'ஏ'க்கு உச்சவரம்பாக 40 சதவீதம் ரூபாய்தான் ஊதியமாக தர வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல் கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். 40 சதவீதம் பெறுகிற உரிமை அவருக்கு வழங்கப்படுகிறது. அந்த 40 சதவீதம் எப் போது வருகிறது என்றால் விதி 2-ன் உள் விதி 2-ல் 'ஏ' முதல் 'ஜி' வரை இனங்களில் கூறப்பட்டுள்ள செலவுகள் 20 ரூபாய் என்றால் அதைக் கழித்துவிடுகிறார்கள். 120 ரூபாயில் 20 ரூபாய் போகிறது. ஆக மீதம் 100 ரூபாய். அதற்கு பிறகு வருகிற 10 சதவிகிதத்தைப் பிரிவு 92 (1)-ன்படி கழிக்கிறோம்; இப்போது மீதம் 90 ரூபாய். அதற்குப் பிறகு பிரிவு 92(2)ன் படி 4 சதவீதத்தைக் கழிக்கிறோம். இப்போது மீதம் 86 ரூபாய். ஆக 86 ரூபாயில்தான் 40 சதவீதம் உச்சவரம்பாக ஆலயப்பணியா ளர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வராது போனால் 120 ரூபாயில் 'ஏ' முதல் 'ஜி' வரையிலான செலவுகளை, அதாவது 20 ரூபாயைக் கழித்துவிட்டு பிறகு வரு வது 100 ரூபாய். அதன்பிறகு 7 சதவீதத்தைக் கழித்தால் 93 ரூபாய் மீதம் வரும். அதிலே ஒன்றரை சதவீதம் கழித்தால்

1986 நவம்பர் 18] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

வருகிற 91 ரூபாய் 50 பைசாவில் 40 சதவீதம் ஆலயப்பணியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே சட்டத்திருத்தத்திற்கு முன்னால் உள்ள நிலைமை என்ன என்பதை மனதில் கொண்டால் 91 ரூபாய் 50 பைசாவில் 40 சதவீதம் கிடைக்கிறது. இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திற்குப் பிறகு 86 ரூபாயில்தான் 40 சதவீதம் கிடைக்கிறது. ஆனால் ஆலயப் பணியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஊதியம் போதாது என்று கதறிக்கொண்டு அழுகிற நிலைமையில் அவர்களுடைய குரல்வளையை ஒடிப்பதுபோல் இந்தச் சட்டத்திருத்தம் வந்திருப்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அற நிலையத்துறை மானியக் கோரிக்கை வந்தபோது கூட கொள்கைக் குறிப்பிலே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். There are 34,340 religious institutions under the control of the Hindu Religious and Charitable Endowments Department. Of these, 26,105 institutions are assessable for levy of department contribution. 26,105 மத நிறுவனங்கள் இந்தப் பங்களிப்புத் தொகை கொடுப்பதற்கான தகுதியான நிறுவனங்களாக இருக்கின்றன என்று இன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆக அவைகளை

(பிற்பகல் 1-40)

பங்களிப்புத் தொகை கொடுப்பதற்குத் தகுதியான நிறுவனங்கள் என்று கூறுவதைவிட அவைகள் பங்களிப்புத் தொகை கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் என்று சொல்லலாம். அந்தக் கட்டாயத்திற்கு உட்பட்டு பங்களிப்புத் தொகை கொடுக்க அரசால் கணக்கிடப்பட்டு அரசுக்கு வரும் வருமானம் 22.88 கோடி ரூபாய். இந்த 22.88 கோடி ரூபாயிலிருந்து நாம் தோராயமாக ஒரு கணக்கைப் போட்டுப் பார்த்தால் 100-க்கு 10 சதவீதம் என்று பங்களிப்புத் தொகையின் உச்ச வரம்பை ஏற்றியிருக்கிறோம் அல்லவா. அப்படி ஏற்றியதற்கு பிறகு பார்த்தால் 2 கோடியே 28 லட்சம் ரூபாய் இந்த அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு வருமானமாக வருகிறது. நாம் 7 சதவீதம் வைத்திருந்த போது பார்த்தால் 1 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய்தான் நம்முடைய அரசுக்கு வந்துகொண்டு இருந்தது. பங்களிப்புத் தொகையாக, ஆலய பணியாளர்களுக்கு ஆலய அரசுப் பணியாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுப்பதற்கு மட்டும், அப்படி ஒரு கோடியே 60 ஆயிரமாக இருந்தது இன்றைக்கு 2 கோடியே 28 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆலய-அரசுப் பணியாளர்களுடைய ஊதிய விகிதம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால் இந்த அளவிற்கு உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம்.

“குருட்டுப் பிச்சைக்காரன் தட்டிலே இருந்து எடுத்துச் செவிட்டு பிச்சைக்காரன் தட்டிலே பிச்சை போடுவது” போன்ற பணிகளில் இந்த அரசாங்கம் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஊதியம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைக் காட்டி, இந்த அரசாங்கம் அளவுக்கு அதிகமான பணத்தை

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1986 நவம்பர் 18]

மத நிறுவனங்களில் இருந்து உறிஞ்சுகிற சேவைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தணிக்கை செய்வதற்குக் கூட ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அது 1.5 சதவீதமாக இருந்தது. அன்றைக்கு அதன்மூலம் 28 லட்சம் ரூபாய் வருமானமாக வந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு அதை 4 சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அப்படி உயர்த்திய பிறகு வருகிற வருமானம் 22 லட்சத்து 88 ஆயிரம் ரூபாய், ஆண்டு ஒன்றுக்கு வருகிறது. ஆனால் ஒரு ஆண்டிற்கு எத்தனை ஆலயங்கள் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன என்று நம்முடைய குறிப்பேட்டிடிவே சொல்லுகிறார்கள்—

The audit of accounts of about 5500 temples have been completed this year as against 5057 in previous year.

கிட்டத்தட்ட 1 ஆண்டுக்கு 5 ஆயிரம் ஆலயங்களைத் தணிக்கை செய்வதற்கு 22 லட்சத்து 88 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகப்படுத்தப்படுமேயானால், அது சாதாரண ஆலய ஊழியர்களுடைய வயிற்றிலே அடித்துத்தான் செய்ய முடியும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த மசோதா இங்கே வருகிறபோது, ஆண்டவன் தன்னுடைய விளையாடல்களை நிகழ்த்தி இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பசித்த வயிற்றோடு அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அமைச்சர் அவர்கள் பசித்த வயிற்றோடு அமர்ந்திருந்து, பசியோடு வயிற்றோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிற ஆலயப்பணியாளர்களுடைய நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், ஆண்டவன் இப்படி விளையாடி விட்டான் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அந்த அளவிற்கு ஆலயப்பணியாளர்களுடைய வயிற்றில் அடிப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவது நியாயமா? நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் படித்தவர்கள். பல ஆண்டுக்காலம் வழக்கறிஞராக இருந்திருக்கிறார்கள். Natural justice என்பதைப் பற்றி அவருக்குத் தெரியும். குத் Principle of natural justice ஆடி ஆல்ட்ரம் பாட்டம் என்ற விதி இருக்கிறது. எப்போது ஒருவனுக்கு பாதிப்பு வருகிறதோ அப்போது அவனையே சேர்த்து அழைத்து விசாரித்து அவனுடைய கருத்துக்களையும் அறிந்த பிறகு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்பது, ஆடிய ஆட்டம் பாட்டம் விதியினுடைய அடிப்படை. இன்றைக்கு உங்களுடைய சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக ஆலயப் பணியாளர்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்களே, அவர்களைக் கேட்டோமா? அந்த ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு என்ன பாதிப்பு வருகிறது என்பதைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவித்தோமா? அவர்கள் அங்கே வறுமையிலே கிடப்பவர்கள், எழுந்து நடக்கவே உடம்பில் தெம்பு இல்லாதவர்கள். ஓங்கி ஒலிக்கும் குரல் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்களுக்கு இன்றைக்கு அதற்கான

1986 நவம்பர் 18] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

வாய்ப்புகள் இல்லை, அந்த வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு இல்லாத காரணத்தால் அவர்களை எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் எப்படி வேண்டுமானாலும் அவர்களைத் துன்புறுத்தலாம் என்ற முடிவிற்கு அரசாங்கம் வரக்கூடாது என்பதை என்னுடைய வேண்டுகோளாக வைக்க விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) இன்னும் ஒரு பாயின்ட், இதோ முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி பேசிக் கொண்டே இருந்தால் எப்படி? டைம் ஆகிறது, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : ஒரே ஒரு நிமிடம். முடித்து விடுகிறேன். ஆகவே நம்முடைய அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் திருத்த சட்ட முன்வடிவை, சட்டமாக நிறைவேற்றினால், இது நிறைவேறிய பிறகும் கூட, 7 சதவீதம் கொடுப்பது நியாயம் என்று ஏற்கெனவே நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பு வந்திருந்தாலும் கூட, இந்த அதிகப்படியான 3 சதவீதம் என்பது நீதி மன்றங்கள்முன் நிற்க இயலாது.

If it is challenged in a Court of Justice, I think, it will not stand. ஆகவே, பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கேட்காமல், அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்காமல் கொண்டுவரப்படும் இந்தத்திருத்தங்கள் ஒருக்கால் நமது அரசியலமைப்பு சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வந்தாலும், நீதிமன்றத்திற்குள் நிற்க முடியாத சட்டமாகத்தான் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து ஆலய ஊழியர்களுடைய வயிற்றில் நாங்களும் அடிப்போம், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசும் அடித்தது என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி கேட்டு விட்டு, இதை வாயஸ் பெற வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் தெரிவிக்கிறேன். அப்படி வாயஸ் பெறுகிற நேரத்தில் (குறுக்கீடு) ஒரே ஒரு பாயின்ட் தான், கன்குளுட்பண்ணி விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எங்கே கன்குளுட் பண்ணுகிறீர்கள்? போதும், ஒரே ஒரு பாயின்ட் என்று எத்தனை நேரம் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பீர்கள். (குறுக்கீடு) இந்து மதத்தில் உள்ள தத்துவங்களையெல்லாம் சொலலிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? மாண்புமிகு அமைச்சர்....

*மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுலாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறநிலையத் துறை 1951-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு கழகமாக இருந்தது. பிற்பாடு அது அரசுத் துறையாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் அதிகப்பட்சம் ஏழு சதவீதம் பங்குத் தொகையை இரண்டு லட்சத்திற்கும் அதிகமாக வருமானமுள்ள கோவில்கள்தான்

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1986 நவம்பர் 1]

கொடுக்கின்றன. அதை ஐந்து லட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் வருகிற கோவில்களுக்கு 10 சதவீதமாக மாற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் ஏன் கஜானாவிலிருந்து பணம் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். இந்து சமய அறநிலையத் துறைப் பணியாளர்கள் அரசுப் பணியாளர்களாக மாறிய பிறகு நான்கு சம்பளக் கமிஷன்கள் வந்திருக்கின்றன. சம்பள உயர்வும், அகவிலைப்படியும் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் அறநிலைய ஆட்சித் துறையில் 527 புதிய பதவிகளும், தணிக்கைப் பிரிவில் 334 புதிய பதவிகளும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அரசினுடைய கஜானாவிலிருந்துதான் இந்து சமய அறநிலையத் துறைக்குச் செலவாகிறது. முதல்படியாக அரசிலிருந்து செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆண்டின் இறுதியில்தான் இந்து சமய அறநிலையத் துறை அதை ஈடுகட்டுகிறது. இந்து சமய அறநிலையத் துறை வருமானம் அல்லது நிதி என்றால். இந்தப் பங்குத் தொகை அல்லது தணிக்கை தொகையிலிருந்து வருகிற தொகைதான் என்பது சட்டமாகும். அப்படி அந்தச் சட்டப்படி இதுவரையில் இந்து சமய அறநிலையத் துறை அரசுக்குப் பணம் செலுத்துவதில் கிட்டத்தட்ட உதவித் தொகை, பங்குத் தொகை வருவதன் மூலமும், தணிக்கை கட்டணம் வருவதன் மூலமும் சுமார் மூன்று கோடி ரூபாய் அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தொகையில்லாமல் 1985-86-ம் ஆண்டு முடியச் செயல் அலுவலர் சம்பளம் மூலம் அரசுக்கு இந்தத் துறை தரவேண்டிய கடன் இரண்டு கோடியே 51 லட்சம் ஆகும். இப்படி கிட்டத்தட்ட ஐந்து கோடிக்கு மேலே இந்து சமய அறநிலையத்துறை அரசுக்குக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. தற்போதுள்ள ஏழுசதவீதம் அல்லது 13 சதவீதம் என்பது 26 ஆண்டுகளுக்குமுன்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டதாகும். கோவில்களில் உள்ள வருமானத்தை இந்த அரசு அதிகமாகப் பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. சரித்திரத்தில் இதற்கு முன்பு எந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு, பல கோடி ரூபாய் வைப்பு நிதியாக வங்கியிலே இப்போது வைத்திருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அந்த வருமானத்தை மேலும் பெருக்குவதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

இது குறிப்பிட்ட சிலபேரை வயிற்றில் அடிக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டதல்ல. ஏற்கனவே அரசுத் துறையிலிருந்து செலவை இந்து சமய அறநிலையத் துறை செலவு செய்ததற்கு, புதியதாக 26 ஆண்டுகளுக்குப் பிற்பாடு, 5 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்களுக்கு ஏழு சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதம் என்று உயர்த்தியிருப்பது ஒரு பெரிய தொகையாக இருக்காது. ஏனென்றால், இந்த ஏழு சதவீதம்

1986 நவம்பர் 18] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் சொன்னதைப் போல குறைந்த வருமானம் உள்ள கோவில்களுடைய சதவீதத்தை, பங்குத் தொகையை அதிகரிக்காமல், இரண்டு லட்சத்திலிருந்து 5 லட்சம் வரையில் வருமானம் உள்ள கோவில்களுக்கு 7 சதவீதமும், 5 லட்சமும் அதற்கு மேல் வருமானமுள்ள கோவில்களுக்கு 10 சதவீதமும் என்ற முறையிலே தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் திருத்தம் கொண்டு வந்ததால் 7 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்தியதன் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 31 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதைப்போல தணிக்கைத் தொகையை $1\frac{1}{2}$ சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக உயர்த்தியதன் மூலம் 30 லட்சம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு வருமானமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது ஏற்கனவே 26 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிர்ணயிக்கப்பட்ட சதவீதம். இப்போது பல்வேறு வகையிலும் அரசுப் பணியாளர்களாக மாறிவிட்ட அலுவலர்களுக்குச் சம்பளமும், அகவிலைப்படியும் கொடுத்திருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, இதை உயர்த்துவோம் என்றுதான் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஆறுகால பூசை இல்லாத கோவில்களுக்கு ஒருகால பூசையாவது இருக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசில் முடிவெடுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

(பிற்பகல் 1-50)

இந்த அரசில் விளக்கே எரியாத கோயில்களில் விளக்கு எரியவும், சம்பளமே பெறாத அர்ச்சகர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவும், சம்பளங்களை உயர்த்தவும் ஏற்கனவே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இந்த ஒருகால பூஜை நடத்துகிற கோயில்களுக்கு ஏற்படுகிற செலவை, ஏ முதல் ஜி வரை ஏற்படுகிற தவிர்க்க முடியாத அத்தியாவசியச் செலவுகளை எல்லாம் கழித்த பிறகுதான் ஆல்ய வருமானம் என்று கணக்கிடப்பட்டு, அதிலிருந்து பங்குத் தொகையையும், அதிலிருந்து தணிக்கைக் கட்டணத்திற்காக $1\frac{1}{2}$ (ஒன்றரை) சதவீதமும் வரையறுக்கப்படுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தத் தவிர்க்க முடியாத செலவில் ஏ முதல் ஜி வரை உள்ள இனங்களில் உள்ளதை உடன் சேர்த்து ஒருகால பூஜைக்கு ஆகிற செலவையும் நாம் இதிலே கழித்துவிட்டு, எஞ்சிய தொகையை வருமானமாகக் கருதலாமா என்பதுதான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கொள்கையாகும். ஆகவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினால் இந்து சமய அறநிலையத் துறையில் உள்ள அலுவலர்களுக்குத்தான் பயன் அளிக்குமே தவிர, பணம் அதிகமாக வசூலாகிற, வருமானம் வருகிற கோயிலுக்குத்தான் இந்தச் சதவீதம் சேருமே தவிர, குறைந்த வருமானம் உள்ள கோயில்களை இது பாதிக்காது என்று சொல்லி, பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1986 நவம்பர் 18]

டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 65/1986) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 65/1986) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (19-11-1986) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-52 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.